

REDACTIA
strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

în Anstro-Ungaria:
pe an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
pe 1 lună 2 cor.
de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
pentru România și
Craiova pe an:
40 franci.

scripse nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Prime de-ale șovinismului

*„Per scelera semper sceleribus cer-
est iter” — a zis odinioară înțe-
Seneca: — O crimă săvârșită,
ceuna e o cale sigură pentru
șirirea altor crime.*

O crimă politică a fost punerea
noastră poliglote la discreția es-
a Maghiarilor. O crimă poli-
socială a fost inaugurarea siste-
din partea arhivoșovinistului fost
ministru, Coloman Tisza, în pa-
noastră polietică; tot o crimă po-
au săvârșit și guvernele ce i-au
Intemeiate pe același sistem.
politică-socială și mai poten-
a fost mai ales introducerea le-
păgâne, poreclite *politice-biseri-*
în viața socială a statului no-

dar din acestea imperios și fi-
lucru era, ca braț la braț să ur-
alte și alte crime, ca tot atâtea
ale sistemului șovinist, opresor
corupție. Căci e mare adevărul ce
prinde în cuvintele de mai sus
Seneca.

Ele sunt de actualitate îndeosebi
evenimentele, ce azi se suc-
ză în patria noastră, și nu e de
veiole, să insistăm și să ne opin-
mit, pentru a o motiva aceasta.
Abia o săptămână ne desparte de
două zile, în cari s'a desbătut
mul monstrului fratricid criminal
Stamar, care a presintat lumii
ajuncea corupției din sinul „gen-
șoviniști ai societății maghiare,
prilegiu avem să ne oprim
altor două momente, tot atât
duitoare și numai de curând
ate tot în societatea maghiară.
tre știrile zilei din numărul
de ieri am înregistrat — după
ungurești — o întâmplare de
pe, care nici în romanurile cele
oscene nu și găsește asemenea
lăment oribil.

În tătă anume Nussl se desparte
meia, cu care a dat naștere fe-
ale, pentru-ca mai târziu, după
deceții, să devină *bărbatul fiicei*
căca s'o știe aceasta nici el,
nici mai ales fata, ca fiică a
Cum s'a putut una ca asta?

istoria e scurtă, dar' enorm de
grăitoare fapta împlinită. Mama
rămân împreună și, înstrăinate
fetele fetel, ajung amândouă
erie. Pentru ca să scape din
și ca să poată fi și în ajuto-
mei sale, fata se angajează
amă la un domn cu bună stare
ală, anume *Diósi*. Acestuia în-
placă fata și, voind pe
vere să-și întemeieze o familie,
căsătorește cu dînsa, fără-ca
să aibă puțința a cunoaște pe
bărbat al fiicei sale înainte de
Abia mai târziu după asta
și mama să-l cunoască. Dar'
— e prea târziu... Atunci, ea
te să constate decât faptul im-
că tata fiicei sale — azi e bār-
fetei, căreia împreună cu el i-a

dat viața înainte cu peste două de-
cenii...

Azi însă el nu mai e Nussl de
odinioară, ci *Diósi* modern. Din neamț
adecă, ce fusese, el s'a făcut Un-
gur și cu sufletul și cu numele; și
asta e cauza, că mama n'a putut să
știe după nume, cine avea să fie soțul
fiicei sale!

Să mai întrebăm oare, ce rezultă
de- aici?

Fără îndoială o putem ghici
cu toții: *Maghiarisarea de nume*, care
azi a devenit o boală incurabilă a șo-
vinismului celui mai scârbos, — este
o crimă din cele mai condamnabile, o
crimă a amestecării sîngelui, o crimă,
ce nu se poate ieră nici odată!

Iată dar' un nou rod al păcātu-
lui, un nou făt monstru al șovinismu-
lui detestabil!

Dar' să trecem acum la un al
doilea moment, tot o urmare a ace-
stui șovinism, al cărui vrednic ste-
gar s'a dovedit și se dovedește mai
ales azi Ovreurul speculant și fără suflet.

Un curent anticreștin, din zi în
zi tot mai nefast și mai periculos
pentru țeara întreagă a început a se
lăți îndeosebi în societatea maghiară,
mai ales de la punerea în practică
a legilor politice-bisericesti.

Am văzut până acum familii în-
tregi — catolice și reformate — pā-
răsindu-și biserica și legea creștină,
și trecînd la neconfesionalism, egal
cu păgânismul. Știm și cunoaștem
șinta, la care vor să împingă și să
prăbușească viața și societatea cre-
ștină așa numiții *francmazoni*, cari,
mai virtos în era acestor legi „libe-
rale”, pot să-și urmeze lucrarea lor
diavolească nesuperați de nimeni.

Am văzut și până acum alungate
din școli și din localuri publice icoane
cu sfânta cruce — la dorința ori
chiar insistență ovreiască. De jurā-
ment în chip prescriș de lege — azi
Ovreii nu mai vor nimic să știe nici
înaintea judecătorilor; viața creștină
și moravuri creștine în bătaie de joc
sunt luate din partea noilor maghiari
recipiați și instăpâniți prin lege asupra
Ungariei creștine. Și în fața tuturor
acestora, Ungurii cei „viteji” se
găsesc impotenți; ei nu cutează să
pună nici o rezistență în calea curem-
tului primejdios, căci și acesta al
lor făt este. Ci prefer a se vrăjmași
între olaltă pe tema confesionalismului,
dar' curentului nefast drum liber țin
să-și lase în mijlocul societății, în
care au început acum a se molipsi
pături încă neatînse de el și membri
cu viitor în viața socială a statului.

Ba am asistat și la privilegii,
că *jupânii pericunași s'au pus ei în*
ofensivă, când vorbe ceva mai grele
li-s'au spus despre blăstămările lor
nenumerate, prin cari demoralizează
viața familiei și a societății creștine,
sărăcesc și ruinează starea materială
a popoarelor. Căsul lui *Egán*, bună-
oară, ne este încă în proaspătă
memorie.

Ear' acum, că Maghiarii s'au
sgduit puțin în urma casului cu de-
faimarea crucii și a Coroanei, — *Ovreii*
se pun ei de cătră pădure, ei atacă pe

cei însullați și strigă prin presă, fără
să fie încă arețați cu degetul, — că
nu Ovrei, ci creștini, cari dujmănesc
pe Ovrei, sunt cei ce au comis gravul
atentat, pentru-ca să le facă lor zile
„amare”.

Mai mult! Fiind-că tocmai în
aceste zile de agitație între Maghiari,
s'a sinucis la Budapesta un puiu de
Ovreu, universitar jurist, — foi ma-
ghiare jidovite spun, că Ovreiașul
sinucis este jertfa prigonirii confesio-
nale! Auzi minune! Oare nu s'ar
pute să fie și jertfa faptei sale...?!

Ei bine, mai începe atunci așa
mare mirare, dacă între asemenea im-
pregiurări se pot întempla și scandaluri
ca cel petrecut zilele acestea în aula
universității maghiare din capitala
țării?! Doar' crucea, acest sfânt
simbol al vieții creștine, prin lege de
Maghiari făcută și impusă popoarelor
creștine din țeară, este desconsiderată
și prigonită!

Mâni sacrilege, împinse de suflete
negre, au rupt adecă semnul crucii dela
coroana sfântă a țării, imprimată pe
păreții launtrice ai aulei universității!
Defaimată a fost, prin urmare, *crucea*,
simbolul creștinătății și *coroana*, in-
signia cea mai scumpă a unei țări
creștine, care-și încoronează cu ea
pe domnitorii săi inviolabili. Ear'
aceasta e o crimă, ce nici cualifica
nu se poate.

Și cine să fie *terminații*? Acea-
sta-i întrebarea ce și-o pun acum
patrioții, începînd dela ministrul
până la cel din urmă polițist! Căci
un întreg aparat s'a pus în urmărirea
criminalilor.

Da, crima e în adevăr oribilă.
Și dacă se scrutează cauza ce-a pro-
dus-o, sigur o vom găsi tot între ce-
lelalte, din cari s'au produs și alte
crime ale șovinismului maghiar.

N'ar avé deci mult să-și bată
capul compatrioții maghiari, căutînd
pe acești mai noui criminali. Aseme-
nea acestora se pot găsi în fiecare
unghiu al societății maghiare jidovite
ori saturate de spiritul bolnav al șo-
vinismului, care este isvorul rele-
lor și al păcatelor sociale din țeara
aceasta.

Descoperiți odată, da, criminalii
să-și ia *pedeapsa meritată!* Prin pe-
depsirea lor însă, nici odată nu i-se
poate da satisfacția cuvenită nici
crucii sfînte, nici coroanei ungare atât
de grav insultate!

Să învețe dar' Maghiarii și din ace-
ste mai noue pățanii și să-și tragă
din ele cuvenitele consecuențe. Sta-
vilă pună-și odată curentului șovinist
și criminal, din care profit are numai
elementul parvenit ovreesc în paguba
vedită a tuturor popoarelor, ce con-
stitue statul acesta. Inceteze odată
cu nenorociti lor sistem de opre-
siune și corupție, și în locul lui inau-
gureze *adeverata eră a dreptății și*
egalității, dacă împreună vor să luptăm
cu toții împotriva reului și a dușma-
nului comun.

Numai astfel procedînd se va
pute salva și preamări *sfîntenia crucii*
și vaza coroanei ungare spre binele și
fericirea obștească!

Conferența interparlamentară se în-
trunște, după-cum se știe, în anul acesta la
Paris. Cu ocazia întrunirii sute se va hotărî
și locul unde se va ține viitoarea conferență.
Se crede că se va propune și se va primi
Viena.

Chestia bosniacă.

Delegații bosniaci nu au plecat încă
din Budapesta, și dacă e să credem
preset maghiare, nici nu vor pleca fără
a li se acorda o audiență la M. Sa. Ei
se tem anume, că altfel ar fi prigoniti
prea tare din partea guvernatorului
Kállay.

E de remarcă, că acum nu numai
presa *kossuthistă i-a luat în apărare*
pe Turcii cari ci-că s'ar fi dorind după
o alipire la Ungaria, și chiar zicre mai
aproape de guvern, cum este „Budapesti
Hirlap” și „Pesti Napló” scriu în fa-
vorul delegaților bosniaci. Toate se plîng,
că administrația din Bosnia și Herțe-
govina tratează rău cu Turcii, așa că
ei emigrează în Turcia.

Ce oameni buni de fire!

Cum adecă: *ve doare de Turci, și*
nu vedeți că în urma administrațiunei
părintești maghiare azi-măne în nordul țe-
rii comitate întregi vor rămâne deșerte,
căci locuitorii lor emigrează în America?

Motivul acestei expansiuni de dra-
goste nu e greu altfel de ghicit. Pentru-
că în același timp, când presa maghiară
scrie despre *regimul de teroare în*
Bosnia, se plînge și de faptul, că în-
tre funcționarii din Bosnia și Herțe-
govina ar fi prea puțini *Maghiari, și*
Kállay și-a uitat atât de tare neamul, în
cât se înconjoară numai de — au-
striaci!

Va să zică, asta e: *regimul de*
teroare există, fiind-că sunt puțini func-
ționari maghiari pe acolo!

Ce ar fi, Doamne, când ar ajunge
ei mai mulți?!

Din România.

Dela Societatea „Transilvania.”

Mercurii, la orele 3 d. a., Societatea „Tra-
nsilvania” a ținut adunare generală, în loca-
lul școlii normale a societății pentru în-
vătătura poporului român.

La ordinea zilei a fost alegerea co-
mitetului pe anul curent.

Di Al. Lupășcu, care în decurs de
32 ani a servit cu dragoste și mult devo-
tament la calitate de casier societății, și-a
dat demisia din această funcțiune, din cauza
etății înaintate și a sănătății.

Societatea, ca un omagiu adus dlui
Al. Lupășcu, l'a proclamat în unanimitate
president de onoare. Proclamarea d-lui Al.
Lupășcu ca președinte a fost primită
cu aplauze frenetice.

După aceea s'a procedat la alegerea
comitetului. El s'a constituit astfel:

Președinte: G. Misail; vices preșe-
dinți: A. Laurian și V. Măndreanu; secre-
tar: D. Rațiu; membri: Manliu, Clinciu,
Popa, Hențescu, Otescu și Gărbovicianu;
casier: V. Orghidan.

Societatea „Transilvania” are un fond
de 221.000 lei în scrisuri fonciare urbane
cinci la sută și dă în ficare an peste 10.000
lei ajutoare la elevii săraci ai școlilor de
meserii și studenților din Transilvania.

În această societate s'au mai înscris
peste 20 de membri în ședința de Mercurii,
parte avocați, medici și profesori.

Adunarea generală s'a terminat la
orele 4 și un sfert.

Ungurii cătrăniți.

„Neue Fr. Presse“ publică în numărul său dela 30 Maiu o corespondență din Budapesta, în care, după ce arată încrederea ce s'a votat ministrului de externe prin votarea bugetului, scoate în relief raportul referentului Dr. Max Falk către comisiunea de externe, în care zice:

„Singurul — adevărat Max Falk — cel mai precaut și mai cuminte politician a luat dispoziții de protestare contra amestecului — din incidentul încercărilor au stricte interne — a politicii cercurilor externe în politica unui stat al monarhiei; discuția altui corp reprezentativ cade sub cea mai aspră critică, căci fără a o spune apriat, dar destul de înțeleș s'a pronunțat delegatul Popovici în delegațiunea austriacă despre apăsarea Românilor din Ungaria. Dr. Falk și-a exprimat totodată dorința, că această întâmplare va veni încă în desbaterea forurilor competente, adevărat în parlamentul ungar. Conte Apponyi, singurul vorbitor din plenul ședinței, de asemenea a revenit la tema cu conexul dintre politica internă și externă, anume numai pentru a da d-lui de Jaworski o lecție pe cât de mică, pe atât de simțitoare. Apponyi e de părere, că un astfel de cas în delegațiunea ungară nici nu se poate închipui, căci respectivul vorbitor nu ar ajunge departe. Astor-fel de erupțiuni li s'ar tăia îndată frul.“

Cu alte cuvinte, cercurile politice maghiare sunt foarte supărate, pentru-că presidentul delegațiunii austriace a lăsat pe dl Dr. G. Popovici să vorbească despre războaiele chise nu numai ale Austriei, ci și ale Ungariei.

Desigur! Dl Dr. Popovici a turburat rău apele — și alminteri necurate — ale politicii maghiare.

ȘCOALELE NOASTRE.

Raportul domnului asesor-referent școlar Romul Ciorogariu către Sinodul arădan.

Venerabile Sinod!

Senatul școlar al Consistoriului român gr. or. cu datornica referință prezintă Venerabilului Sinod eparchial raportul despre starea învățământului de pe teritoriul districtului consistorial al Aradului în decursul anului 1899.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Sub bomierii din Galaad.

NUVELE ARABE.

Un uragan de foc și de nisip mătura Arabia Pietroasă, astupând văile, uscând râurile ierbării care mai creșteau pe ici-pe colo printre dunele de nisip și colinele de basalt.

Beduinii rătăceau cu turmele lor prin câmpiile Idumei. Câte va hoarde străbăteau albia uscată a fluviului Iordanul; unele treceau în văile bogate ale Sichelului, iar altele mai răbdoinice tăbăriseră în desertul acoperit cu mărăcini al Ierichonului, în speranța unei bune prăzi.

Tribul Beni Hameizilor părăsiseră și ei munții sterpi ai Moabului și inconjurând marea Asfaltită, porniseră printre câmpiile acoperite de nisip spre oaza roditoare a Galaadului.

Fugind de aburii de pucioasă și smoală, care esiau din crăpăturile pământului, nomazii se repeziau pe câmpie, unde crânguri de sicomor și tufe de terebinte își întindeau petele lor mari de umbră.

I. Situațiunea generală.

Statul, povănit de propriile interese culturale într'un șir de ani, putem zice decenii, și-a edificat prin legi și ordonanțe ministeriale sistemul educațiunii de stat.

În acel sistem sunt asigurate toate avantajele posibile pentru școlile de stat și comunale, iar școlile noastre se impun oneroase obligamente, sub care se clătără forțele noastre materiale.

Echipat cu atâtea avantagii ale bugetului comun și ale executivului, cătră care se mai asociază și o estinsă mișcare socială inspirată de tendința emancipării școlilor de sub influințele bisericicești, statul, în repede mers, cucerește teren și mai ales în locurile unde pozițiunile noastre sunt mai slabe.

În fața acestor năvalnice înaintări, fără buget comun, cu o executivă condiționată de controlul statului și cu o societate săracă, Consistorul e avisat numai la forțele morale, de care dispune pentru dezvoltarea spiritului de jertfă în popor. Anii neroditori și mulțimea sarcinilor publice au pus însă la grea probă acest spirit de jertfă atunci când spusele de cult variază până la 50%, căci legea cvincvenalelor și urearea contingentului de frecvențanți ne impun datoria de a prevedea pe învățătorii cu cvincvenale și a zidi nouș școli, ceea ce îngreunează tot mai mult bugetele parohiale.

Resurse scăzute și sarcini urcate, — aceasta e signatura actualității în partea materială a învățământului.

În partea didactică, învățământul în genere a avut un decurs normal. Reflexiunile din partea organelor de control s'au raportat mai mult la insuficiențele materiale cum sunt: defectuositatea edificiilor școlare ori nesolvirea regulată a salariilor învățătoarești, precum și la învățătorii necualiificați, substituiți în lipsă. — Punctul disonant în partea morală a corpului învățătoresc e relațiunea încordată, ce se mai observă în unele locuri între preoțime și învățătorime. Consistorul și-a întors deosebita sa atențiune asupra acestui punct disonant și speră că prin sfaturi și fapte echitabile va nivela divergențele existente și va întruni într'un gând și simțire pe cei, cari împreună formează corpul cultural în sinul Bisericii.

Marii nostri înaintași cu jertfe au întemeiat prima preparandie în Arad, de unde a pornit curentul însuflețirii pentru cultură în popor, ce a dat naștere școlilor de azi. Acum, când recerimțele timpului au adus în grea pozițiune școala confesională, apelăm la reprezentanții clerului și ai poporului, adunați în acest Venerabil Sinod, să ducă cu sine de aici îngrijirea de soartă a școlilor noastre confesionale și să formeze în giurul lor acel cerc social, de care autoritățile bisericicești școlare au indispensabilă lipsă pentru a atrage pe popor în sfera intereselor școlilor confesionale, ca să putem justifica maxima: „Virtus vim vincit!“

II.

Consistorul.

În decursul anului școlar 1899 au intrat la Senatul școlar 1831 piese și s'au

ținut 17 ședințe; în ședințe s'au pertractat 364 piese, iar restul de 1.67 afară de ședințe, presidial.

Din aceste cifre apare, că agendele s'au înmulțit în proporțiune cu anul precedent cu 364 piese. Sporirea agendelor e în legătură cu greumintele, ce se ivesc în giurul salariilor învățătoarești și a înmulțirii școlilor solicitate de organele statului, și dificultate de neajunsurile comunelor parohiale de a le îndeplini. Această urcare a sporirii școlilor e simptomatică, și prevestește o îngreunare a resortului, ce reclamă îndeplinirea postului de referent-asesor, acum vacant, cu un bărbat dedicat și destoinic pentru devingerea greutăților, care se ivesc pe terenul învățământului, întocmai precum și întregirea senatului școlar, redus la numărul de 6, dintre cari însă anul n'a participat de fel la ședințele consistoriale, iar unul — o singură dată în decursul anului intru-g.

Tocmai din această reducere a membrilor senatului școlar, dintre cari unul ca protopresbiter, al doilea înapedecat în funcțiunea sa de secretar consistorial prin morbo, iar celalalt doi, ca advocați și cu funcțiuni deosebite, au făcut imposibilă o instituire de com-sari consistoriali pentru înpecțiunea școlilor conform decizului sinodului Nr. 32 lit b., d.n 1899, care între atari împregiurări nu ar fi putut satisface realele înteuțiuni a §-lui 127 din Statutul organic. A rămas dar realizarea nimirii de comisari, inspectori de școli în sarcina noului Consistor, care, odată întregit, în prezenta sesiune va dispune de necesarele puteri de înpecțiune, prevăzută în §-ul 127 al Statutului organic.

Despre măsurile luate pentru eruarea cauzei scăzământului în frecvențarea școlară pe teritoriul Consistoriului arădan — pentru-ce am avut mandatul de sub N-rul 33 lit. a., și satisfacerea recerimțelor §-lui 147 l. 17. a regulamentului pentru organizarea învățământului — am exmis circularele de sub 1519/1900, alăturate sub 1 și 2, al căror rezultat se va vedea din rapoartele speciale. Astfel conform adnexelor de sub 3 am luat dispoziții pentru lărgirea frecvențării școlare prin sporirea școlilor, la ce suntem provocați de cătră organele civile.

Tot sub N-rul 32 lit. c. și Nr. 40 ne a încredințat Ven. Sinod, ținut la 1899, cu exoperarea incassării speșelor culturale prin autistile comunale alături cu incassarea celorlalte contribuiri publice.

Conform actelor de sub 4, Consistoriul a cerut cu insistență de la înaltul Guveru acel serviciu, dar a întâmpinat categoric refus. Supunem această afacere apreiției Ven. Sinod pentru mai departe înviațiune.

Sub N-rul 33 a dispus Ven. Sinod întrunit la anul 1899 de proporționarea venitelor fondului pentru ajutorarea școlilor serace între districtul consistorial arădan și orădan. — Conform actelor adresate sub 5, Consistoriul plinar al districtului consistorial arădan în ședința sa de la 7/19 Otomvrie 1899 a pus la dispozițiunea Consistoriului orădan 1/3 parte din venitul anual al fondului pentru ajutorarea școlilor sărace,

care prin rezoluțiunea sa din 6/18 Avre 1899, Nr. 1133/141 școl. 1899, 2/5, care cerere sub Nrul 7489/1899 transpus la Ven. Consistoriul plinar arădan pentru a face propuneri venerabilului eparchial, acum întrunit.

La însărcinarea de sub N-rul 33 pentru rezolvarea cererii învățătorilor naot Boarescu din Igris, avem ono-roporta, că inspectorul regesc de școli Torontalului a abstat de la pensionare; oficiu e numitul învățător, conform actelor de sub 6.

Ajutoriu pentru școli culturale a primit Consistorul și estimp de la înaltul de credit și comoi „Victoria“ 250 fl. la „Lipovana“ 60 fl., de la „Luceafărul“ 10 fl., și de la „Mureșanul“ 25 fl.

(Va urma.)

Adrese de aderență părintelui V. Manolache.

Magnifice Domnule Vicar eparchial, Preacuvioase Părinte!

Alegerea de vicar episcopesc în districtul Consistoriului gr-or. orădan s'a săvârșit la 22 Aprilie a. c. st. v. la nodul eparchial din Arad, a arstat cu majoritatea d-lor deputați sinodali cunoaște și iub, stima și prețul pe care îl are și a fost conșusă numai de dreptul de recunoștință meritului, când Teodor P. C. Ta de atare, născut și crescut în comitat.

Magnifice Domnule! Plăcere și bucurie avem la alegerea aceasta efectuată prin voia majorității d-lor deputați. Ne îndreptăm însă până în adâncul inimilor noastre, pe procedura celor 11 deputați din Bihor, tugiștorii de autonomia bisericicească câștigată prin mari osteneți și sacrificii nemuritori, marele Andreiu baron de Bihor.

În ziua aceasta, noi Români din districtul gr-or. din Bihor, am fost fericiți, că ne a plăcut lui Dumnezeu, s'a arstat și în noi.

În ziua aceasta ni-s'a retrimis votul majorității, stea răsbrită aie în care va merge înaintea noastră, și pe zele sale lu-itoare de învățătorime, oase-morale, va lumina mintea noastră ne va îndrepta spre întărirea credinței în Dumnezeu, spre iubirea și stimarea școlii, patriei și d'apropaelui nostru, și bunăînțelegere, cari sunt baza a toată cirea omenească.

Deci aceasta este ziua, care a domni, să ne bucurăm și să ne veselim întru, noi toți Români gr. or. cu încredințată și neprihănită din acest comitat.

Ne închinăm zilei acesteia cu încredințată salutăm cu smerenie și cu bunăînțelegere alegerea aceasta binemerită, — fiind prea deplin: că Magnificența Ta cum și până aci, așa și în viitor, aprecia și sprigină toate afacerile bisericicești școlare și de ori-ce natură a progresului poporului, în toate cele bune și folositoare.

fată pe o cămilă albă și care îi păruse de o mie de ori mai frumoasă decât o regiună pe tron. Pulpelile ei pe jumătate goale, rotunde și delicate, cu câte-un înel frumos de argint, atârnau peste umerii animalului; piciorușele ei drăgălașe cu unghiile înroșite cu henna și se cufundau în părul cel des al cămilor.

Ținutul beduin nu mai auzia nici cântecelile de laudă ale femeilor, nici chemările tovarășilor lui, cari galopau pe câmpie. El călăria ca într'un vis alături de fata asta la care nu îndrăsnia să ridice ochii ca s'o privească; da, se uita într'una la drăgălașul ei picioruș și se gândia cât de dulce ar fi să-l simțea latina peste capul lui. Ar fi vrut să-l strângă într-o mână și să-l ducă la buzele lui cari ardeau. O dorință ferbinte amestecată c'un fel de lăncezeală, îi făcu să tresară pe sca; și pentru a-și ascunde îngălbeneala feței, își trase pe obraz un colț din vâl; apoi, înfingându-și vârful de fer al pintenilor în coastele calului care scoase un gamet surd, porni ca o săgeată.

Lângă fantană sări jos și se lungi la pământ și, nemșcat, asculta șgomotele ce făcea tribul, care și ridica corturile la depărtare de-o aruncătură de piatră. Cămilele își aruncău mușetele plăgătoare cu beghăitul oilor și loviturile de ciocan răsuna surd, bătând ferușii în pământ. Pânzele pleșăiau fâlfâind împregiurul stîlpilor, iar frînghiile șuerau în vânt. Apoi femeile și fetele începură a se cobori spre fantană, cu ulcioarele goale pe cap. Un fîngănit ușor le

ritma mersul și lungile lor mâneci se colțuri se acățau în treacă de tulpă spinii.

Jehal, cu nările umflate, cu ochii virite în nisip ca în părul unei fete privia, ascultă îndrăgostit mărăcînitor.

De-odată se ridică pe jumătate zise un pas ușor, care parcă abia atingea pământul; da, era al ei.

Ea și puse ulciorul de lut pe marginea șanțului și, cu fustă în strînsă între picioare, se pleca înaintea o mișcare grațioasă, care făcea să se scâ rochia de trup și-i arăta formele și rotunde de la șolduri până la picioare. Îi umpluse ulciorul, și acum se răsușă și roa pe ghizduri și se respândia pe pezi. Jehal văzu că apa se scurgea sub picioarele lui ridicate în sus și se pe sub ele fără să-l ude. Ea și sesă ulciorul pe cap și încet, cu pașă, tând, urca treptele. Atunci el se și făra o privi, cu un gest rugător și

— Tu, de față, cum te cheamă?

Fata l recunoscu și răspuse:

— Mira.

— Numele tău e un parfum, și o melodie, picioarele tale niște flori.

Ulciorul se clătina puțin pe cap și va picături căzura din el și se răsușă în părul ei des, aruncat pe umeri, ca diamante pe-o manta de catifea.

Vărsatu s'a dar în buzele Tale, Prea-
părin'te Vasilie, și Te-ai făcut pă-
tărușul lui Christos, deprinzându-te
de tineretele Tale, a învăța oile cele
deșteptate credința în bunul Dumnezeu".
Vino, Precucioase, în mijlocul nostru
lumina aprinsă; cu lumina, care a re-
stăpina Ta, știința sfântului spirit, și
— cu tot poporul aparținător bisericii
— Te vom îmbrățișa caldaros, — asi-
mându-te cu sinceritate, că totdeauna și
în locul unde nu mai va fi vorbă de
păcătoși și așera adevăratele interese ale
bisericii și școalei noastre, Te vom sprigini
în inimă și din toate puterile no-

Te felicităm din inimă și nerugăm cu
încredere ca Dumnezeu să Te țină sănțos
în depline puteri sufletești și trupești încă
mulți ani, ca venind în mijlocul nostru și ocu-
pându-și scaunul destinat de la Dumnezeu —
mai degrabă — să poți fi și în viitor
stăpânul și fidelul intereselor biseri-
cești și școalei noastre.

Prea bănuțul Episcop al nostru și să-
și mână.

Beiuș, 16/29 Maiu 1900.

Al Precucioșiei Voastre:

Sinceri adieți:

George Molnariu, paroch gr.-or. al Beliiului;
Nicolau Popa, Pavel Lup, epitrop par. în
Beiuș; Nicolau Stan, paroch în Agrișiu;
Maximilian Bosco, paroch gr.-or. în Ner-
șeu; Petru Goldiș, paroch gr.-or. în Mo-
șia; Ambrosiu Papp, gr. or. par. în Groși;
Gheorghe Bodnariu, preot ort. adm. parochial
Bochia, Banești și Botfeiu; Ioan Catona,
preot gr.-or. în Ciuntăhaz; Nicolau Catona,
preot gr.-or. în Ciuntăhaz; Vasiliu Catona, epitrop
parochial; Nicolau Papp, preot gr.-or. în B-
erșeu; Moise Stan, primariu în Agrișiu;
Gheorghe Marchis, paroch gr.-or. în Carand;
Gheorghe Boțco, învățător în Archișiu; Traian
Papp, paroch gr.-or. în Tagadău; Maximilian
Bosco, preot gr.-or. în Siad.

Subscrișiți membri ai bisericii gr. or.
din Beiuș, ca elemente ale orga-
nizării bisericii noastre ortodoxe române,
— în urma protostului înaintat în contra ale-
gerii de vicar al Orășii mari și pus pe o
bază neobișnuită până acum în viața no-
astră — a aduce expresiunile noastre de
recunoștință Veneratului Sinod eparchial
din Arad, care ca și corporațiunea cea mai
înaltă administrativă a dieceșei noastre, —
respectarea drepturilor sale neviolabile, cu
majoritate impunătoare l'a ales — spre bu-
nă și mângăierea noastră — de vicar
episcopesc al Consistorului gr. or. român
din Oradea-mare pe Prea-cucioșia Sa Dom-
nicală, Vasilie Mangra.

Aceasta o facem noi mai ales pentru
a dovedi, că protestul înaintat în contra
alegerii de vicar nu reprezintă opinionea
generală a Bihorului, ci reprezintă numai și
doar părerea individuală a acelor domni

— Care-l cortul tatălui tău?..

— Al patrulea; are opt prajini.

Apoi își căută de drum.

Jehal plecă în fugă și pieri în lagărul
Babilonienilor.

Când Mira ajunse dinaintea cortului
tatălui ei, acesta o luă c'un aer grav de
triste și trecură în partea de dincolo, unde
era locul bărbatilor.

Acolo îi zise:

— Jehal, fiul' lui Husein din tribul

Samar, te cere de soție. Îi vrei?..

Ca vreau pe tinărul beduin spriginit de

tal din parit cortului; armele și talisma-

nele lui, ciocnindu-se unele de altele, su-

ară lung.

— Da, spune-i că 'l vreau.

Atunci tatăl ei se 'ntoarse spre Jehal:

— Te-ai vestit tu în lupte?... Câști-

ți-ai până acum vre-o isbândă?

— Nu, sabia mea nu s'a botezat în

sânge.

Bătrânul beduin reluă:

— În curând, dacă va vrè Ahah, vei

face cinste logodnicei tale. La cea dintâi

isbândă a ta, o vei lua și și-o vei duce în

ort.

(Va urma.)

deputați sinodali, cari au subscris acel pro-
test.

Și deore-ce noi subscrișiți comsimțim
deplin cu votul Veneratului Sinod eparchial,
pe de-o parte aducem omagiile noastre de
supunere fiască Preasfinției Sale Dnui
Episcop diecesan, Iosif Goldiș, care, pătruns
de principiul constituțional al bisericii no-
stre, numai decât a și sancționat actul ale-
gerii prin întărirea nou alesului în înaltul
său post de vicar, la care a fost chemat
Prea-Cucioșia Sa dl Protosincol, Vasilie
Mangra, la dorința majorității impunătoare
a dieceșei noastre; — ear de altă par'e,
având firma convingerea, că nou alesul no-
stru vicar este conștiu de importanța post-
tului său înalt și de chemarea adevărat
părintească, ce i-se impune din partea ace-
stui post, în care cu conștiință, însuflețire
și tărie apostolică va conduce destinele bi-
sericii noastre ortodoxe-române din Bihor
spre binele adevărat al provinciei noastre
matropolitane: îl felicităm cu căldura inimi-
mei pe Prea Cucioșia Sa dl Protosincol,
Vasilie Mangra în acest post nou și în pra-
gul introducerii Sale în implorăm darul și
binecuvântarea lui Dumnezeu.

Dat din conferința ținută în Beiuș, 30
Maiu 1900.

Dimitrie Negren, președintele conferinței;
Nicolau Diamandi, notarul conferinței; Dr.
Gavril Cosma, Alexiu Ardelean, Nicolau
Cristea, prim-epitrop; Ioan Pinter, Ilarion
Crisan, Aureliu I. Lazar, Mihaiu Potoran,
George Papp, Simeon Poinar, George Popa,
Teodor Cristea, Mihaiu Cosma, Georgiu
Coroiu, George Papluca, Ioan Chidoșian,
Nicolau Cristian, Vasilie Țiț, Ioan Pantea,
Dumitru Șerleă, Petru Moțiu, Ioan Lazar,
Teodor Barbuș, Georgiu Ardelean, Paul
Bodnar, Teodor Popa.

BIRUINȚA LUI LUEGER.

Zicem a lui Lueger, pentru-că el
a fost și este sufletul curentului anti-
semit din capitala Austriei. Nainte
abea cu 7—8 ani, Ovreimea și Un-
gurimea, precum și „liberalii“ din
Austria, îi lua în bătaie de joc. Im-
păratul el însuși refuzase a-l da lan-
țul de primar.

Azi însă Lueger este nu numai
stălp puternic al tronului și al Mo-
narchiei, dar i-s'a dat cea mai mare
satisfacție ce poate avea un luptă-
tor politic: a învins pe toți adversarii
săi!

Insuși foile maghiare scriu: „Vic-
toria împăratului neincoronat al Vie-
nei est: deplină!“ În toate patru co-
legiile, la alegerile comunale, au în-
vins adică antisemiții. Așa, că din
158 consilieri orașenești 131 sunt an-
tisemiți, liberali sunt 21 ear demo-
rați (socialiști internaționali) 2. Patru
mandate nu sunt împlinite. Partida ra-
dicală alui Schönerer, cel cu „Loos
von Rom“, a fost distrusă.

În Viena domnește un entusiasm
de nedescris, ear tovărășia ovreo-
maghiară e prăpădită de necaz.

Examene.

I. Protopopiatul Aradului.

Examenele finale din anul școlar curent
la școalele populare conf. gr.-or. române
din inspectoratul Aradului se încep în 6
Iunie st. r. cu comuna Măndruloc și se
termină în 28 Iunie n. cu școala de fetițe
a d șoarei Maria Precupaș în Arad.

Aceste examene se vor ține sub con-
ducerea protopopului inspector școlar, și even-
tual sub conducerea delegaților săi, a pa-
rochilor: Fabrițiu Manuila din Sobotel; Ni-
colae Chicin din Nădlac și Romul Nestor din
Cenadul-ung. Ca comisar examinator pentru
toate școalele din acest inspectorat este în-
vățătorul-director din Arad, Iosif Moldovan, cu
excepțiunea școalei, unde propune d-sa, la
care acest rol îl va îndeplini învățătorul

George Morariu din Măndruloc; ear' ca
delegați ai Ven. Consistor, în sensul re-
scriptului 3842 din a. c., sunt asesorii Aurel
Petrovicu și George Lazar pentru toate
examenle din tract.

II. Protopopiatul Halmagiului.

Examenle de la școalele confesionale
române din inspectoratul Halmagiului cu
finea anului școlar 1899—1900 se încep în
4 Iunie st. n. și se termină în 15 Iunie
după amiază.

O parte a acestor examene se va con-
duce de preotul Cornel Lazar din Almaș,
ca vicarul protopresbiterului-inspector; ear'
altă parte de însuși protopopul-inspector
Ioan Groza.

În comunele Tălagiu, Aciaua, Brusturi,
Halmăgel, Sêrbi, Lungșoara și Vașdoci, din
causa boalei epidemice (scharlatina) ce
grăsează în mare grad, prelegerile fiind
sistate, — examene nu se vor ține.

Noutăți

Arad, 2 Iunie 1900.

„Mețianu contra Goldiș“. Sub
acest titlu „Egyetértés“ unul din
monitoarele „neamurilor“, spune că
Înaltpreasfinția Sa metropolitul Mețianu
de aceea s'a făcut (?) pe Dr. I.
Pușcariu archiereu onorar, pentru-ca
astfel să-i asigure mitra de metro-
polit, pe care îi e teamă că altfel ar
câștiga-o Goldiș.

În grijea mare ce o are pentru
biserica, actualul metropolit voește
să lase adecă „arangiate“ lucrurile
după moartea sa.

Vorba e numai, că acolo au și
alții vot.

„Egyetértés“ ne asigură de altfel
că: „Mețianu nici în momentul n'ar
ave odihnă, dacă ar ști că succesor
pe scaunul arhiepiscopesc 'i-ar de-
veni Goldiș“.

Aceasta o credem!

Bărbeli. Baba dela Brașov s'a trezit
toamnă acum să se ocupe (nrul 31 Main)
de lucruri petrecute în diecesa Aradului
nainte cu trei luni: scrie adecă despre ale-
gerile comitetelor parochiale din Nădlac și
Șielău și — ca babele rele — vrea să
apărie... copil! Zice anume, că la aceste
alegeri era să se verse sânge, — ear aceasta
din pricina „noului“ sistem... Vezi D Ta,
Episcopul Goldiș e omul, căruia nu-i pasă
să se verse și sânge, numai să se aleagă
comitetul parochial plăcut P. S. Sale.

Baba mai caută să apere apoi pe mag-
natul Gall, zicând că în intrigile ce am de-
mască, mări sa e nevinovat ca un copil
nou născut.

Cum nu i-e rușine?!

Avis Orădanilor. Ni se cer din
mai multe părți amănunte asupra
„instalării“ P. C. Sale dlui V. Mangra
în scaunul vicarial din Oradea-mare.

Spre știre facem cunoscut, că festi-
vități de instalare nu s'a fac acum, ci
că Preasfinția Sa episcopul, care petrece
acum în Romău, va servi la Rusaliu
în biserică din Oradea-mare cu asistență
mare, în care va fi de sine înțeles și
noul vicar Mangra, ear Marți se con-
stitue noul consistor, conform statutului
organic și vicarul își primește iuris-
dicțiunea.

Biserică demolată. Foilor maghiare
li se anunță din comuna Tergovești (?), comi-
tatu și protopresbiteratul Timișorii, o groa-
nică nenorocire. Biserica ce toamnă acum
se clădia și care era aproape gata, s'a
prăbușit deodată, alaltă-eri seara, cu un
șgomot teribil, îngropând în ruinele sale
mai mulți mături și muncitori. Până acum
au fost scoase de sub ruine cinci cadavre.
Pricina nenorocirii este, că clădirea era de
tot șubredă Ca pricinuitoar al catastrofei

este învinuit un măiestru anume Ioan Smideg,
care, voind să fugă, a fost prins la gară și
ferecat a fost escortat în comuna.

Krivany greu bolnav. Așa vestesc
foile locale. Boala, se zice, l-a zdrobit atât
de mult în temniță, că nici nu mai poate
merge pe picioarele proprii înaintea jude-
lului de instrucție, ci patru colegi robi îi duc
pe brațe, deși la față e gras și roșu. Acea-
sta însă înșală, că — zice o foaie lo-
cală — atât față, cât și pântecelul îi
sunt umflate în urma boalei de șira
spinării. — Vor fi „unit“, cari bucușii
'i-a dori moartea — înainte de pertracta-
rea finală.

Practicant apotecar. La Apotecarul
din Pecica-română, Ioan Roxin, dela 1 Iulie
a. c. poate intra un practicant de Român,
care a absolvat cel puțin 6 clase gimnaziale
și are purtare bună.

AVIS.

Doritorii de a întreprinde: picta-
rea, acoperirea cu tinichea, padimen-
tarea etc. bisericii gr. or. din Bihar-
Kisjenö, posta și calea ferată Mezö-
Telegd, sunt poftiți a ne încunoștința
și resp. a se presenta în fața locului
până în 17/30 Iunie a. c., pentru a
face invoiala cu: Comitetul parochial.

ULTIME STIRI.

Buriu nu se lasă.

S'au cam grăbit știrile telegra-
fice cu vestirea marelui triumf al lor-
dului Roberts în Transvaal: din vesteile
de ieri numai atât se confirmă azi,
că orașul Johannesburg e în puterea
Englezilor, dar Pretoria e încă tot în
stăpânirea Burilor și că răboiul nu e
încă sfârșit.

Ce-i drept, rezultatul final, mai
mult decât sigur, va fi tot cel anun-
țat ieri de telegramele engleze. Dar
fapt e, că buriu nu se lasă cu una cu
două, ci vor lupta mai departe poate
până la ultima picătură de sânge, cum
de atâtea-ori au vestit lumii.

Speranța, va să zică, nu 'i-a pă-
răsit. Alta e întrebarea ce va decide
soartea în cele din urmă. Deocam-
dată, vîzînd că cu greu vor mai
pute să apere Pretoria, — guvernul
transvaalian 'și-a transpus resi-
dența la Middleburg, între munți,
și-'st adună la un loc toate forțele pen-
tru ultima lovitură împotriva crudului
dușman.

Eată câteva din știrile mai noue:

Londra, 1 Iunie. „Daily Express“
cu data de ieri raportează din
Lourenzo-Marquez, că presidentul
Krüger încă se află în Middleburg,
unde s'a mutat întregul guvern
dela Pretoria. „Daily Mail“ are
știrea, că Mercuria trecută în dru-
mul dintre Johannesburg și Preto-
ria, la Raalfontain s'a petrecut o luptă
strajnică între beligeranți; rezultatul însă
nu-'l știe.

Bruxella, 1 Iunie. Represen-
tantul transvaalic de-aiici desminte
hotărît știrea despre prinderea lui Krü-
ger. — În Pretoria, zice acest re-
presentant, numai o parte nein-
semnata din armata bură va ca-
pitula; grosul armatei Burilor — vr'o
20.000 de oameni — se retrage între
munți și de-acolo va continua răboiul
de guerilă.

ULTIM CUVÎNT.

La spitalul militar.

Sub-hirurgul cătră un soldat:

— Unde te simți mai rău?

— La front, d-le doctor.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Bussu Șirlianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 1 Iunie n. In Arad:

Grâul cel mai bun . . .	cor. 7.82—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română Cump. fl. 9-48 vând	9.53
Lire turești	19.—
Imperiali (15 R. aur)	18.90
Ruble rusești 100 l	12.—
Galbeni	5.58
Napoleon-d'or	9.48
100 Marce germane	58.95
Livre sterling	11.90

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Porci :

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390 "	55—56. " " "
" 250—320 "	54—55. " " "
" până 250 "	54—56. " " "
mijlocii 240—260 "	" " "

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 5 (din Maiu) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare). — Modele de lecțiuni: Cumpenele și Cântarul, Două lecțiuni din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotația și poziția actuală a învățătorului român, de Iosif Velcean, Invăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

Tipografia „Tribuna Poporului“
 aranjată fiind cu material nou
 primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Orice tipărituri.
Invitări la nunți,	Anunțuri funebrele etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

Mijloc de vindecare indispensabil!
 Marca legală a firmei.

Din nici o familie să nu lipsească:

Vindecare sigură și grabnică

neîntrecut de minunat în efect și de mii de ori probatul

FLUID-ELSA

al lui FELLER

O istorie adevărată. Secretul unui bătrân. După trimiterea înainte a porții de 10 fleri, se trimite gratuit

examinat și aprobat de autoritățile sanitare, care ajută de minune la

vindecarea celor mai multe boale externe și interne. Așa de pildă: Friguri, Junghieri, dureri de oase, Reumă, Tusă Catar, dureri de stomach, diaree, dureri de pept, de cap și de dinți, greață, slăbie, leșin, durere de ochi etc. etc. le vindecă grabnic și sigur. Prețul: 12 sticle împreună cu indiciile pentru folosire: cor. 5.; 24 sticle: cor. 8.60; 48 sticle: cor. 16. Francat: prin rambursă postală sau trimițând înainte prețul le expediază singurul preparator:

EUGEN V. FELLER

apotecă la „Höllgen Dreifaltigkeit“ (Sf. Treime) în Stabla Nr. 185. (comitatul Zagreb.)

Fiecăruia i-se recomandă cu toată căldura

Pilulele-Rhebarbara

ale lui FELLER, prov. cu marca „Elsa“. Vindecă sigur și fără dureri: mistuirea rea și neregulată, sgârșitură de stomac, încălțarea stomacului, limbrici, anemie, galbinarea etc. etc. 1 rud (6 cutii), împreună cu explicațiunile la întrebuințare: corcane 4, franco. — Depozite principale în Budapesta:

în apotecile: Iosif Török (strada Király 12), Bela Zoltán (strada N. Korona, 23).

Toate cu efect de vindecare admirabil!

„Așa și murit de mult, încă n'as fi întrebuințat vestitul Fluid-Elisa al lui Feller. Lui îi pot multămi vieața. Așa scrie Sig. Răcz din Földes.

O istorie foarte interesantă din viață: Secretul unui bătrân, după trimiterea înainte a francaturii de 10 fl., se trimite gratuit.

189 5—10

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

- 1.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — — „ 1.— ”
- 2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— ”
- 3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 ”
- 4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățianu, prețul — — — — — „ 2.— ”
- 5.) „Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățianu —prețul — — — — — „ 4.— ”
- 6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 ”
- 7.) „Războiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului „ 1.20 ”
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 ”
- 8.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul — — — — — „ 1.— ”
- 9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— ”
- 10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 ”
- 11.) „Juvenilla“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 ”
- 12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— ”
- 13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 ”
- 14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — — — — — „ 1.20 ”
- 15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comanda să se mai adauge de fiecare op 10 fleri spese postale.